

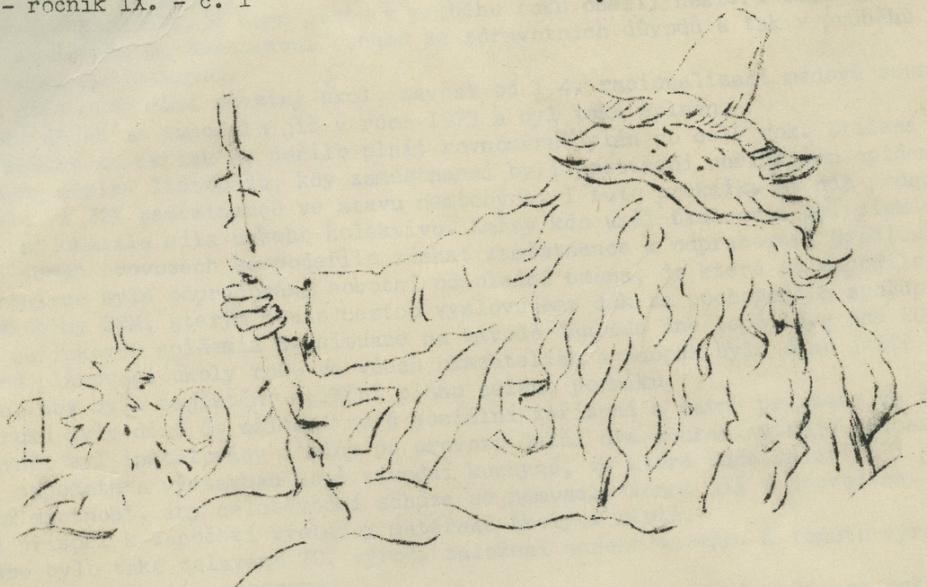

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

Větrník - ročník IX. - č. 1

Vysoké nad Jizerou 28. ledna 1975

Z projevu předsedy MěNV na veřejné schůzi KSČ:

Vážené soudružky a soudruzi, vážení spoluobčané.

Rok 1974 se blíží svému závěru a proto každý bilancuje co v tomto roce vykonal a co se mu nepovedlo. Rovněž tak bilancují všechny organizace i náš MěNV. Dovolte i mně, abych Vás seznámil s některými akcemi, které se uskutečnily. Je to především zahájení výstavby mateřské školy, oprava omítek na muzeu, některá zlepšení na koupališti a mnoho dalších drobných akcí, jako úprava cest apod. V plánu toho bylo víc, ale nepříznivé počasí v závěru roku nedovolilo některé práce dodělat a doufáme, že příští rok 1975 bude příznivější a práce nám půjdou lépe ku předu. Nesmíme zapomenout ani na akce rázu kulturního k nimž beze sporu patří v první řadě přehlídka zájmových vesnických a zemědělských divadelních souborů, která se vydařila, i když počasí nám moc nepřálo. Dále různé výstavy ve vlastivědném muzeu a další akce - bylo jich poměrně hodně.

Dovolte mně, abych jménem MěstNV poděkoval všem, kteří se na jednotlivých akcích podíleli, ať již při výstavbě mateřské školy, omítání muzea, úprav koupaliště a na všech ostatních pracích při brigádách a směnách národní fronty. Naše poděkování patří i těm, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli při zvelebení našeho města. Rovněž tak patří náš dík těm, kteří se podíleli na akcích kulturních, hlavně pak divadelnímu souboru Krakonoš.

V závěru dovolte, abych jménem MěstNV Vám všem popřál hodně zdraví a spokojenosti do roku 1975, hodně chuti do práce, které nás čeká velká spousta při pokračování plnění volebního programu. Jak nám to půjde, to bude záležet na všech občanech a jejich aktivní pomoci. Jak se budeme zapojovat, tak se bude i zlepšovat naše prostředí a podmínky ve Vysokém. Předpoklady máme dobré a je na nás, jak budeme pomáhat. Ještě jednou hodně zdraví a spokojenosti v roce 1975.

V. Kučera, předseda MěNV

SEBA - 13 - Vysoké nad Jizerou

Závod Seba 13 ve Vysokém nad Jizerou již 13 roků nepřetržitě plní rok od roku náročnější výrobní úkoly. Chceme touto cestou informovat naši veřejnost, jak se náš závod vypořádal s úkoly roku 1974. Plán roku 1974 byl proti minulému roku vyšší o 0,5%. Měl-li být splněn, bylo nutno, aby závod v hlavních provozech, t.j. v přípravě a hlavně ve tkalcovně pracoval plně na dvě směny. Nebylo lehké to zajistit, 75% všech zaměstnanců jsou ženy, na které doma čeká ještě starost o rodinu. Při tom máme hodně případů, kdy manželé spolu směnují a vidí se spolu pouze chvíli v poledne, kdy si předávají dítě. Tedy ve všech případech obětavost, kterou nutno vysoce hodnotit. K tomu ještě v průběhu roku odešli někteří zaměstnanci do důchodu, několik na mateřskou dovolenou, odchod ze zdravotních důvodů a tak v průběhu roku byl stále nedostatek zaměstnanců.

Krom jiného stál před námi závažný úkol, zavést od 1.4. racionalisaci mzdové soustavy. S pravou tohoto úkolu se započalo již v roce 1973 a byl také splněn.

Díky úsilí celého kolektivu se dařilo plnit rovnoměrně plán po celý rok. Ztížená situace nastala koncem měsíce listopadu, kdy zaměstnanci byli postiženi chřipkovou epidemií a po řadu dní bylo až 22% zaměstnanců ve stavu nemocných. I tuto překážku se nám podařilo přerušit a zde se ukázala síla našeho kolektivu. Každý kdo uměl tkalcovat byl získán na tkalcování a ve všech provozech se podařilo získat zaměstnance k odpracování prodloužených směn. Začátkem prosince byla odpracována sobotní odpolední směna, do které se zapojilo i 10 členů místní skupiny SSM, kterým touto cestou vyslovujeme dík za pochopení a spolupráci.

Ustupující chřipkovou epidemií se situace na závodě den ode dne zlepšila a dne 20.12.1974 splnil závod plánované úkoly roku ve všech ukazatelích a naopak bylo dáno ještě 9.000 m zboží navíc, aby bylo zajištěno splnění plánu celého podniku.

V průběhu roku bylo dáno do užívání nové sociální zařízení a šatny pro ženy ve tkalcovně a v přípravě, byl instalován nový závodní kuchyně, ve které bude umístěna i jídelna a bylo ještě započato s výstavbou nové závodní kuchyně, ve které bude umístěna i jídelna a společenská místnost, aby celozávodní schůze se nemusely konat již v provozech. Svou pomocí také závod přispěl k započatí výstavby mateřské školy v městě.

V tomto roce bylo také oslaveno 70. výročí založení našeho závodu. K tomuto výročí byla uspořádána oslava s bohatým programem.

Úkoly, které nás čekají v roce 1975 byly projednány se zaměstnanci začátkem roku na celozávodní schůzi a jsme přesvědčeni, že učiníme vše pro to, abychom se s náročnými úkoly roku 1975 rovněž čestně vypořádali. To se nám bude plnit lépe, budeme-li mít dostatek pracovních sil, hlavně žen. Proto, kdo máte zájem, přijďte pracovat do našeho závodu a rozšířte tak naše řady.

Je mojí povinností, abych celému kolektivu zaměstnanců závodu touto cestou co nejupřímněji poděkoval za splnění úkolů roku 1974 a přál jim hodně zdraví a sil k plnění úkolů roku 1975.

Josef Plůcha.

Z činnosti Střediskové knihovny v r.1974

Uplynulý rok byl pro knihovnu celkem úspěšný. Umístila se v okresní soutěži na I.místě ve své kategorii profesionálních knihoven. Hodnotily se výsledky za léta 1971-1974. V únoru se konala pro děti beseda se spisovatelem Josefem Spilkou o jeho knize Náš Krakonoš. Společně se svazáky byly uspořádány dva večery poesie. V dubnu to bylo pásmo ze života a díla J.Wolkera, kterým bylo vzpomenuo básníkovo výročí. V květnu u příležitosti osvobození přednesl recitační soubor OKS pásmo z tvorby španělského básníka F.G.Lorcy. Kromě toho bylo uskutečněno 21 různých drobných akcí pro děti a 18 výstavek. Všechny akce v knihovně se zúčastnilo celkem 640 návštěvníků.

Rok 1974 byl pro knihovnu také rokem nejvyšších výpůjček i počtu čtenářů v její dosavadní činnosti. Celkové číslo vypůjčených knihovních jednotek je 7 832. Z toho 708 časopisů, 391 titulů naučné literatury, 3 189 beletrie a 3 544 literatury pro mládež. Knihovnou prošlo 3 608 čtenářů, čítárnu navštívilo 4 858 návštěvníků. Neprotokolovaných výpůjček v čítárně bylo celkem 9 104. V minulém roce měla knihovna celkem 375 čtenářů. Z toho 129 stálých, 81 příležitostných, což znamená 210 dospělých čtenářů, a 165 čtenářů z řad dětí. Zvláště rekreační, kteří využívali knihovnu častěji než obvykle, si ji pochvalovali jako utočiště před špatným počasím. I když pochopitelně někteří čtenáři odcházejí, přihlašují se stále noví zájemci. Dále bylo půjčeno domů celkem 1 671 gramofonových desek, o něž neustále stoupá

řejem. Chtěla bych znovu upozornit, že stejně, jako gramodesky, které jsou zastoupeny v různých žánrech hudby i mluveného slova, půjčuje se domů i na 25 titulů časopisů. V létě byla k SK připojena MLK Helkovice a se zpracováním fondu helkovické knihovny se začalo.

Byl také založen nový čtenářský kroužek, jehož členky se zúčastní soutěže vyhlášené KMČ v Praze. V současné době je v knihovně přes 7 000 svazků knih a 450 gramodesek. Srdečně zveme další návštěvníky. Jste vítáni!

Ivana Řehořová

Pokusná stanice ve Vysokém nad Jizerou.

Již řada měsíců uplynula od našeho posledního příspěvku ve Větrníku. Omlouváme se. Uplynulý rok 1974 byl velice obtížný. Museli jsme s našimi brigádníky vyvinout nemalé úsilí abychom naše ukoly zvládli včas a kvalitně. Nečekáme ani letos příznivější klima a podmínky pro naši výzkumnou práci. Rok 1974 byl v pravdě prokouškou pro všechny pracovníky v zemědělství. Při této příležitosti dovoluji vám vážení čtenáři krátce se zmínit o uzavřené patronátní smlouvě mezi pokusnou stanicí a místní ZDŠ. Ve snaze zlepšit práci v polytechnické výuce, zejména však v její praktické skladbě, přišli příslušní pracovníci na naši školu s návrhem na formu patronátní spolupráce jak zvýšit zmíněnou oblast výuky. Nemálo našich pracovních úkonů je v souladu se zmíněnou školskou osnovou. Vedle této naší společné snahy nijak se netajíme tím, že tato spolupráce přináší nám propagaci práce dnes již možno říci v průmyslovém zemědělství. Domníváme se, že tato forma mezi podnikem a školou k prospěchu nás všech příznivě ovlivní také nábor do našeho ZOU. Máme upřímnou snahu ukázat dětem pravdivý a reálný pohled na dnešní naše socialistické zemědělství. Děti jsou postupně seznamovány jak s příslušnou mechanizací tak i dostatečným pohledem do základů rostlinné výroby. Máme zato, že i pro ty děti, které si jednou nezvolí zemědělství za své povolání třeba už jako dospělí v té či oné formě uplatní tyto nabyté vědomosti jinak.

Přes častá upozornění nedochází již k tak značnému poškozování našich pokusů se strany veřejnosti a zejména dětí. Věříme, že u dětí, které spolupracují s námi se posílí jiný vztah k hodnotám o něž tolik usilujeme a který se nám ne vždy podaří.

Na závěr vám dovoluji, abychom vás v krátkosti seznámili s našimi ukoly v roce 1975.

Na stanici je umístěno 9 pokusů. Tři pokusy s obilninami jsou krátkodobé, zakládající se na pozemcích JZD Stanový a Roprachtice. Každý rok jsou na jiném pozemku, poněvadž musí mít stejnou předplodinu. Ostatní naše pokusy jsou dlouhodobé, stále na jednom stanovišti. Jejich trvání není většinou časově omezeno. V letošním roce budou probíhat pátým rokem. V krátkodobých pokusech, umístěných u nás, sleduje Ing. Ulmann, CSc. z Výzkumného ústavu obilnářského v Kroměříži vliv vhodné aplikace močoviny a dusíkatých hnojiv u ovsa a žita. Na některých dílcích se stejné dávky močoviny dodávají v pevné formě, jinde v roztoku vody postříkem. Postřiky a přihnojování se provádí v různých fázích vývoje rostlin. Další pokus se žitem, na kterém spolupracuje Ing. Krušková, má ověřit účinnost nových růstových látek. Tyto látky mají zkrátit a zpevnit stéblo a tím zamezit poléhání. Pokus Ing. Škarďy, CSc. z VÚRV Praha-Ruzyně patří už mezi dlouhodobé a zabývá se hnojením kejdou skotu. Úkolem je zjistit vliv hnojení kejdou na půdu a rostlinu a vypracovat správný systém hnojení. Ing. Šimon, CSc. z Ruzyně sleduje u obilovin vztahy mezi zaplevelením a výnosem. Dílce č. 1 nejsou ošetřovány po celou dobu vegetace

č. 2 dvakrát vláčeny

č. 3 ošetřeny chemicky postříkem proti plevelům

č. 4 ošetřeny chemicky i vláčeny.

Provádíme odběry plevelů, abychom zjistili stupeň zaplevelení při různém ošetřování a při sklizni zjišťujeme výnosy na jednotlivých dílcích. Ing. Kos, CSc. z Výzkumného ústavu základní agrotechniky v Hrušovanech u Brna se zabývá výzkumem možností koncentrace obilnin v osevních postupech. Sleduje výnosy plodin při různém hnojení a po různých předplodinách. Pokus Doc. Ing. Černého, CSc. z Ruzyně sleduje přirozenou produkci stanovišť. Na pokuse je šestihoný osevní postup, jedna polovina honů je trvale bez hnojení. Provádíme i pokus na louce, řešitelem je Ing. Mutinský, CSc. z Výzkumného ústavu anorganické chemie v Ústí nad Labem. Jedním z velmi důležitých pokusů právě pro naši horskou oblast je pokus s vápněním. Řešitelem je Ing. Neuberg, DrSc. s kolektivem pracovníků oddělení pokusných stanic. Cílem je zjistit potřebu vápnění a optimální dávky vápna v závislosti na přírodních podmínkách. Osevní sled v horské oblasti:

oves na zeleno s podsevem, jetel, brambory / hnůj / ječmen, žito s podsevem.

Hnojení je jednotné na celé ploše, odstupňované jsou pouze dávky vápna. Vápnění se provádí každý čtvrtý rok. Ve zdejších podmínkách, kde je kyselost půdy vysoká, se vápnění výrazně a velmi příznivě projevuje.

Pokus je umístěn pod parkem a pokud si někteří ze čtenářů Větrníku v loňském roce všimli krásného porostu jetele, jistě jejich pozornosti neuly pásy zcela bez jetele, zaplevelené pýrem a štvíkem. Právě tyto dílce nebyly vápněny. Hrubý Miloš

Svůj život zasvětila boji o lepší zítřek.

Před pěti léty, počátkem měsíce ledna, denní tisk přinesl zprávu, že ve Strašnickém krematoriu v Praze byla zpopelněna 5. ledna s. Karla Pfeiferová. Toto jméno mně něco připomínalo, že jsem se s ním někde již setkal, ale nemohl se upamatovat kde. Hledám v knihovně knížku Karly Pfeiferové: "Paměti - Stará textilačka vypravuje" z r. 1964, abych si ověřil totožnost se jménem Karly Pfeiferové, která se narodila 23. března roku 1886 ve Vysokém nad Jizerou. Ve svých Pamětech hned v první kapitole o tom píše: "Z náměstí ve Vysokém nad Jizerou vede cesta do Tráče. Tam v chalupě č. 47, naproti škole svatého Jana Křtitele /správně má být Jana Nepomuckého/ jsem se v březnu 1886 narodila. Moje matka byla ruční tkadlena hedvábí a pracovala u firmy Hirschfeld v Hradku. Otec přišel do Vysokého jako kolářský tovaryš na vandru. Pocházel z Hrabčic u Jaroměře, ale česky uměl dobře. Chodil do české školy v Jaroměři, tam chodil i do kostela. Po vyučení šel na "zkušenu". Nakonec se otec chytil u kolářského mistra ve Vysokém. Zde se seznámil s mou matkou. Rodiče mé matky měli zadluženou chalupu a pár kroků polí. Dědeček byl povozník, někdy míval i dva páry koní a dva čeledíny. Vozil stavitelům cihly, rozvážel uhlí a také lidem obdělával pole. Nadřel se dost a dost, ale nikdy si nevydělal tolik, aby mohl splatit dluhy a říci, že chalupa je jeho."

Dále Karla Pfeiferová vzpomíná jak tu vyrůstala u babičky a dědečka, prožívala své dětství, na školu, kde učil pan řídící Heřmanský a nejvíce na ní zapůsobila slavnost při odhalení pomníku Karla Havlíčka Borovského, které se zúčastnila jako žákyně a všichni zpívali "Kde domov můj". Ve dvanácti letech opouští městečko a otec ji odváží do Polubného, kde společně již s matkou pracovali několik let. Jako čtrnáctiletá dívka nastupuje do práce v Mauthernově tkalcovně v Tanvaldě. Zde poznala těžkou práci textiláček a později na obhajobu práv všech textiláček začíná pracovat v odborové organizaci a v roce 1922 byla zvolena do závodního výboru. V roce 1921 v květnu podává si přihlášku na schůzi konané v Šumberku, za členku strany KSČ a hned je volena členkou výboru. V roce 1928 opouští Tanvaldsko a odchází pracovat na Liberecko a r. 1929 se zúčastnila ilegálně 1. máje v Moskvě. Téhož roku stává se delegátkou historického V. sjezdu KSČ, kde je zvolena členkou ústředního výboru. V třicátých letech pracuje v Brně jako předsedkyně Svazu textiláček. Z Brna, po několikaleté práci přijíždí v dubnu do Hradce Králové na krajské vedení strany a v témže roce je zvolena do senátu Národního shromáždění za hradecký a pardubický kraj. Zde neúnavně pracuje do r. 1939 a v květnu odjíždí z Ostravy do Polska a z Gdynského přístavu koncem měsíce června do Anglie. Sešla se tu s celou řadou svých přátel a pracovníků a ti všichni dávali své síly do boje proti fašismu. Zde naši lidé z Československa založili Klub československo - britského přátelství, kde se sjednotili všichni pracovníci všech politických stran v jednotnou kulturní organizaci, která mezi Čechy a Slováků i anglické veřejnosti propagovala cíle národně osvobozenického boje našeho lidu. Ženy zde měly i svůj časopis: "Československá žena", do kterého přispívala i K. Pfeiferová. Šest let prožívala emigraci K. Pfeiferová v Anglii pilnou prací a v r. 1945 se vrátila přes Atlantik, Středozemní moře a Černé moře a na pevninu nastoupila v Konstanci s dalšími 250 našimi občany. Odtud vlakem přes Maďarsko do Košic a odtud postupně na Hodonín a Brno. V červnu téhož roku byla povolána do ústředí svazu textilních zaměstnanců v Praze. Byla to doba velkého rozmachu Revolučního odborového hnutí v celé republice. Jako funkcionářka RÖH a předsedkyně Svazu textilu a kůže byla jmenována členkou předsednictva znárodněného textilního a oděvního průmyslu.

V prvních parlamentních volbách je zvolena poslankyní Národního shromáždění a na IX. sjezdu strany KSČ je opět volena za členku ústředního výboru. Soudružka K. Pfeiferová byla hluboce přesvědčenou internacionalistkou, vždy zasávala zásadu naprosté rovnoprávnosti, která byla plně uplatněna v rudém svazu textiláček, kde byli členy příslušníci všech u nás žijících národností a to jí předurčovalo ku zvolení první tajemnicí Mezinárodního odborového sdružení kožařů při Světové odborové federaci r. 1949.

Soudružka Karla Pfeiferová byla příkladná a neúnavná pracovnice, pro níž žádná práce ve prospěch všech nebyla marná. Jako funcionárka neznala odpočinku. Pro ní neexistovaly večery, neděle nebo svátky, vše obětovala dělnickému hnutí. Polovinu svého života prožila v továrnách mezi pracujícími, nic ji nezlomilo, zůstávala stále věrná věci dělnické třídy, věci socialismu. Za svoji práci pro budování socialistického Československa byla vyznamenána Řádem 25. února I. stupně a Řádem práce.

Živý zájem o veškeré dění u nás i ve světě projevovala až do poslední doby svého života. Jako zasloužilá odborářka zúčastnila se ještě zasedání VII. všeodborového sjezdu. Krátké popsání života a práce K. Pfeiferové, rodačky našeho městečka, která se hlásila ke svému rodišti i ke škole, kde prožila své krásné chvíle a načerpala vědomosti do celého svého života, zůstává vzorem jako obětavá pracovnice pro lepší zítřek naší společnosti.

Dožila se pozeňnaného věku 83 let a roku 1969 dne 25. prosince po dlouhé těžké nemoci zemřela v Praze.

Antonín Dubský

Několik čísel z Vlastivědného muzea v r. 1974.

Vlastivědné muzeum ve Vysokém nad Jizerou navštívilo v minulém roce celkem 12.903 osob. V tom bylo 207 výprav s 6.976 návštěvníky, v tom 92 školních s 2.397 dětmi. Cizinců, čtrnácti rodinami prošlo muzeem 563.

Výstav bylo uspořádáno 5, z toho 4 výstavy u příležitosti jubileí. Besedy uspořádalo muzeum čtyři. Jedna - "Kantor a housle" v knihovně muzea, ostatní o historii českého lyžování mimo budovu, většinou pro mládež na rekreaci ve Vysokém. Všechny besedy vyslechlo 170 posluchačů. Konečné číslo /31.12.1974/ evidovaných sbírkových předmětů činí 23.176 kusů. V uplynulém roce bylo zapsáno a evidováno v předepsané celostátně prováděné evidenci II. stupně 374 předmětů sbírek. V evidenci knih přibýlo 26 nových položek / celkem je zapsáno 9.621 svazků knih /. Knihovna Vladimíra Kolářského byla předběžně roztríděna a čeká na další zpracování.

Za pozornost stojí nový přírůstek - empirový clavicord/pianino/ z ořechového dřeva, pí Niny Gaddis -Plockové, z pozůstalosti její matky Jarmily. Je umístěn v knihovně /pracovně/ muzea a po menší opravě a naladění bude se moci příležitostně používat.

Za Vlastivědné muzeum - Jiřina Ďoubalíková

Matriční zpráva :

Obřadní síň MěNV ve Vysokém nad Jizerou byla v roce 1974 od 1. září do 30. listopadu v důsledku přestavby uzavřena. Celkem bylo v minulém roce na MěNV uzavřeno 12 manželství, 12 dětí přivítáno do svazku občanů města a z celého matričního obvodu bylo zapsáno 15 úmrtí.

MěNV

Vánoce jsou za námi. Pohnala světla vánočního stromku, vyprázdnily se mísy s ořechy a vanilkovými rohlíčky, skončil čas návštěv, sváteční nálada pomalu přešla do pracovního tempa nového občanského roku.

Ne všichni lidé slaví tyto svátky klidu a míru v rodinném kruhu. Je mnoho těch, kteří nemají rodiny, nemají nikoho, ale přesto nezůstanou opuštěni. Tráví sklonek svého života v domovech důchodců. MěstNV ve Vysokém nad Jizerou nezapomíná žádný rok, že několik bývalých vysokých občanů dožívá své stáří v Rokytnici nad Jizerou " v zámečku". Členové rady MěstNV navštívili před Štědrým dnem tyto důchodce, předčeli s nimi, pohovořili a povzpomínali na léta dávno minulá a pod stromček donesli všem bohatou vánoční nadílku. Stisky rukou, orosené oči a vědomí dobrého skutku provázely poslance zpáteční cestou.

Pro Vysoké důchodce uspořádal MěstNV 21.12. odpolední posezení s hudbou, občerstvením a programem. O tento vánoční program se postaraly děti z mateřské školy a soubor dětí LŠU. Sál Krakonoše je plný a nálada opravdu sváteční.

19. prosince i státní statek už tradičně pozval své důchodce / do 100 mnoho nechybělo/ do hotelu Bartoníček. Hodinový program připravilo opět liter. dram. odd. LŠU spolu s pěveckým kroužkem. Děti svým vystoupením navodily opravdovou vánoční náladu a samy obdarovány **velikým potleskem a sladkostí spokojeně opouštěly veselý a hlučící sál. Přáli bychom si, aby žádné národní výbory nezapomínaly na své občany, protože i jejich zásluhou prožíváme spokojený život socialistické společnosti.**

L. Hnyková

Koncem prosince, kdy se skládají účty z celoroční práce, sešli se učitelé z Vysokého na druhé besedě na MěstNV, aby společně zhodnotili s pracovníky NV splnění úkolů, které si uložili na začátku letošního školního roku.

Úvodem promluvil předseda MěstNV s. Kučera Václav a potom se rozvinula přátelská beseda o všem, co z práce národního výboru zajímá učitele a naopak. Nebylo málo akcí, kterými by se mohla škola pochlubit a nakonec předseda MěstNV poděkoval všem členům učitelského sboru. Končí sice jeden občanský rok, ale nastávající sebou přináší snad ještě víc ukolů a proto se celý učitelský sbor přihlásil za členy agitačního střediska, aby pomohl zdárně plnit politické ukoly v letošním i budoucím roce. Předseda MěstNV tuto iniciativu učitelského sboru přijal s radostí, protože je přesvědčen, že takováto spolupráce bude prospěšná jak škole, tak i celému městu, že důstojně se oslaví 30. výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou a že bude dokonalá příprava nových voleb.

L. Hnyková.

Beseda pro důchodce.

Městský národní výbor, Sbor pro občanské záležitosti a Český svaz žen ve Vysokém nad Jizerou uspořádaly v Krakonoši 21. prosince 1974 besedu s programem a pohoštěním pro důchodce. Přítomné pozdravil a uvítal předseda MěstNV s. Kučera a předsedkyně Svazu žen s. Augustinová. Přišly děti z mateřské školy se svými učitelkami s. Metelkovou a Šikolovou. Děti předvedly tanečky a přednesly básničky, měly toho mnoho, líbily se a hodně jsme jim tleskali. Žákyně ze ZŠ předvedly Nerudovu "Romanci štědrovečerní" a Erbenův "Štědrý večer", za vedení s. uč. Hnykové. Ony také byly odměněny potleskem. V přestávkách hrála dechová hudba řízená Miloslavem Vodseďálkem. Nakonec předvedl s. Bohm několik ukázek ze svých kouzel. Program byl bohatý a líbil se. Děkujeme všem, kdo se o pěkný průběh besedy zasloužili.

Za důchodce M. Štočková.

N a r o z e n í n y .

1. ledna oslavila pí. Marie Novotná, roz. Rónová 86 let
6. ledna oslavila pí. Anežka Nesvadbová, roz. Mašková 75 let,
13. ledna oslavil p. František Liška ve Staré Vsi 70 let,
17. ledna oslavila pí. Františka Josífková, roz. Holubcová 84 let,
23. ledna oslavila pí. Františka Hnyková 82 let,
21. ledna oslavil p. Josef Nosek z Helkovic 75 let,
26. ledna oslavila pí. Marie Klímová 83 let,
14. ledna se dožil p. Oldřich Škrabálek v Poniklé 73 let.
Hodně zdraví přeje dcera Božena Plísková.

Všem přejeme hodně zdraví !

Ú m r t í .

28. prosince zemřela pí. Božena Hartychová z Harrachova ve věku 72 let,
29. prosince zemřel ve Sklenařicích p. František Vondrák ve věku 79 let,
5. ledna zemřela pí. Marie Nečásková, roz. Špíková ve věku 78 let,
10. ledna zemřela v Brně rodačka pí. Anna Roučková, roz. Patočková ve věku 97 let,
14. ledna zemřela pí. Božena Hrubá, roz. Kebrtová ze Tříče ve věku 84 let,
18. prosince 1974 zemřel v Praze p. Vilém Petříček, rodák ze Stanového ve věku 89 let,
23. ledna zemřela ve Tříči p. Marie Jónová, roz. Housová ve věku 59 let.

Čest jejich památce !

Redakci zaslané použité i nepoužité rukopisy nejsou-li vyžádány zpět, ukládají se do archivu zpravodaje. Celoroční předplatné poštou 25 Kčs. Odpovědná redaktorka Marie Ďoubalíková. Větrník vychází jednou měsíčně. Řídí redakční rada. Příspěvky zasílejte nejpozději do 10. každého měsíce do Vlastivědného muzea. Cena Kčs 1,-.